

SAŽETAK OPISA SVOJSTAVA LIJEKA

1. NAZIV GOTOVOG LIJEKA

MERIEUX inaktivirano cjepivo protiv bjesnoće, prašak i otapalo za suspenziju za injekciju, cjepivo protiv bjesnoće, iz staničnih kultura, za ljude

2. KVALITATIVNI I KVANTITATIVNI SASTAV

Nakon rekonstitucije, jedna doza (1 ml) sadrži:

virus bjesnoće (soj WISTAR RABIES PM/WI 38 1503-3M), umnožen na ljudskim diploidnim (MRC-5) stanicama i inaktiviran beta-propiolaktonom ne manje od 2,5 internacionalnih jedinica (IU)

Ovo cjepivo sadrži u tragovima neomicin. Vidjeti dio 4.3.

Za cjeloviti popis pomoćnih tvari, vidjeti dio 6.1.

3. FARMACEUTSKI OBLIK

Prašak i otapalo za suspenziju za injekciju.

Prije rekonstitucije, prašak je ružičasto bež do narančasto žute boje, a otapalo je bistra i bezbojna otopina.

4. KLINIČKI PODACI

4.1. TERAPIJSKE INDIKACIJE

Preekspozicijska i postekspozicijska prevencija bjesnoće.

Preekspozicijska prevencija bjesnoće

Prevencija bjesnoće u osoba s visokim rizikom izloženosti infekciji.

Osobe koje su pod stalnim rizikom, kao što je osoblje dijagnostičkih, istraživačkih i proizvodnih laboratorija koje rade s virusom bjesnoće moraju se cijepiti. Serološko testiranje preporučuje se svakih 6 mjeseci. Docjepljivanje treba provesti kada titar antitijela padne ispod praga od 0,5 IU/ml (razine koja se smatra zaštitnom).

S obzirom na učestalost izloženosti riziku, trebaju se cijepiti sljedeće osobe:

- veterinari i njihovi pomoćnici, čuvari lovišta, lovci, lugari, ljudi koji rade sa životinjama, osoblje klaonica, speleolozi i osobe koje rade sa životinjskim kožama,
- odrasle osobe i djeca koji žive ili putuju u visokorizična područja.

Nadalje, serološko testiranje može se provoditi svake 2 do 3 godine kod osoba povremeno izloženih riziku.

U zonama niskog stupnja endemije, veterinari i njihovi pomoćnici (uključujući studente), ljudi koji rade sa životinjama i čuvari lovišta trebaju primiti primarnu seriju cijepljenja.

Postekspozicijska prevencija bjesnoće

Cijepljenju se mora pristupiti odmah ukoliko postoji i najmanji rizik od zaraze virusom bjesnoće.

Cijepljenje se mora provesti u centru za bjesnoću, a treba biti prilagođeno vrsti ozljede i statusu životinje.

Tablica 1.

Okolnosti	Zbrinjavanje		Napomene
	životinje	pacijenta	
<u>Nedostupna životinja</u> Sumnjive ili nesumnjive okolnosti		Liječenje u centru za bjesnoću	Liječenje ** se uvijek mora provesti do kraja
<u>Mrtva životinja</u> Sumnjive ili nesumnjive okolnosti	Poslati mozak u odgovarajući laboratorij na ispitivanje	Liječenje u centru za bjesnoću	Liječenje ** se može prekinuti ako je analiza na bjesnoću negativna, u suprotnom nastaviti
<u>Živa životinja</u> Nesumnjive okolnosti	Staviti pod veterinarski nadzor *	Odlučiti o odgodi liječenja protiv bjesnoće	Liječenje ** treba nastaviti prema veterinarskom nadzoru životinje
Sumnjive okolnosti	Staviti pod veterinarski nadzor *	Liječenje u centru za bjesnoću	Liječenje ** se može prekinuti ako je veterinarski nadzor pokazao da je sumnja neopravdana, u suprotnom nastaviti liječenje

*U Hrvatskoj, veterinarski nadzor za životinje koje ozlijede ljude mora trajati 10 dana, a u tom vremenu obavljaju se tri pregleda: prvoga, petoga i desetog dana tijekom kojih se utvrđuje odsustvo znakova bjesnoće.

Prema preporuci SZO minimalni veterinarski nadzor za pse i mačke traje 10 dana.

**Preporučeno liječenje ovisi o težini ozljede (*pogledati Tablicu 2*).

Tablica 2.

Stupanj izloženosti	Način kontakta	Preporučeno liječenje
I	Diranje i hranjenje životinja Lizanje neoštećene kože	Nikakvo, ako su dostupni vjerodostojni podaci
II	Nagrizi nezaštićene kože Manje ogrebotine ili oštećenja bez krvarenja Lizanje oštećene kože	Odmah primijeniti cjepivo
III	Jednostruki ili višestruki ugrizi ili ogrebotine koji su probili kožu Zagađenost sluznica slinom (npr. lizanjem)	Odmah primijeniti imunoglobuline i cjepivo protiv bjesnoće

4.2. DOZIRANJE I NAČIN PRIMJENE

Režim cijepljenja se treba prilagoditi ovisno o vakcinalnom i imunološkom statusu pojedinca.

Preventivno ili preekspozicijsko cijepljenje

- primarno cijepljenje: 3 injekcije na D0, D7, D28
- prvo docjepljivanje: nakon 1 godine
- kasnija docjepljivanja: svakih 5 godina

Injekcija predviđena na D28 može se dati na D21.

«Terapijsko» ili postekspozicijsko cijepljenje

Obrada ozljede (ugrizna rana):

Obrada rane je vrlo važna i mora se provesti što prije nakon ugriza. Preporučuje se najprije isprati ranu s velikim količinama vodene otopine sapuna ili detergenta, zatim sa 70% alkoholom, tinkturom joda ili s 0,1% otopinom kvarternih amonijevih soli (paziti da ne zaostane sapunica jer međusobno djeluju neutralizirajuće).

Terapijsko cijepljenje se mora obavljati pod liječničkim nadzorom i isključivo u centru za bjesnoću.

Cijepljenje neimuniziranih osoba

Doziranje za djecu i odrasle je isto: pet injekcija od 1 ml na D0, D3, D7, D14 i D28.

U slučajevima III stupnja izloženosti (*pogledati Tablicu 2*), istodobno s cjepivom mora se dati antirabični imunoglobulin, a ova pasivna imunizacija na D0 je obavezna i to sa:

- Humanim antirabičnim imunoglobulinom (HRIG) 20 IU/kg tjelesne težine
- Konjskim antirabičnim imunoglobulinom (ERIG)..... 40 IU/kg tjelesne težine

Ukoliko je moguće, cjepivo se treba injicirati kontralateralno od mjesta primjene imunoglobulina. U enzootičnim regijama, ovisno o težini ozljeda i/ili mjestu ozljede (blizini središnjeg živčanog sustava), zbog zakašnjele intervencije ili u slučaju kada je osoba imunodeficijentna, u nekim je slučajevima opravdano dati 2 injekcije cjepiva na D0.

Cijepljenje već imuniziranih osoba (u potpunosti provedeno i potvrđeno preventivno cijepljenje)

Kada je cijepljenje provedeno unutar proteklih do 5 godina (cjepivo protiv bjesnoće proizvedeno na kulturi stanica): daju se 2 doze i to jedna na: D0 i jedna na D3.

Kada je od cijepljenja proteklo više od 5 godina ili je bilo nepotpuno: daje se 5 doza, po jedna na D0, D3, D7, D14 i D28, uz primjenu antirabičnog imunoglobulina, ako je potrebno.

U praksi, ako je zadnja doza docjepljivanja dana prije više od 5 godina, ili je cijepljenje bilo nepotpuno, smatra se da osoba nema siguran vakcinalni status.

Ukoliko je potrebno, liječenje treba završiti davanjem antitetanusne profilakse i antibiotske terapije kako bi se spriječila superinfekcija.

Cjepivo se primjenjuje isključivo intramuskularno u deltoidni mišić kod odraslih ili antero-lateralnu regiju bedra kod djece.

4.3. KONTRAINDIKACIJE

Prije ekspozicije:

- Kao i kod svih cjepiva, cijepljenje treba odgoditi u osoba s povišenom tjelesnom temperaturom, u slučaju akutne bolesti ili progresivne kronične bolesti.
- Poznata sistemska preosjetljivost na djelatnu tvar ili neku od pomoćnih tvari, uključujući neomicin (vidjeti dijelove 2. i 6.1.)

U svim slučajevima, odluka o cijepljenju treba se bazirati na procjeni mogućih koristi ili rizika.

Poslije ekspozicije:

S obzirom na smrtonosni ishod bjesnoće, nema kontraindikacija za primjenu cjepiva.

Trudnoća:

Vidjeti dio 4.6.

4.4. POSEBNA UPOZORENJA I MJERE OPREZA PRI UPORABI

Upozorenja

Ne injicirati u žilu. Prilikom primjene potrebno je osigurati da igla ne penetrira krvnu žilu.

Imunoglobulini i cjepivo protiv bjesnoće ne smiju se miješati u istoj štrcaljki ili injicirati na istom mjestu.

Serološka kontrola (ispitivanje neutralizirajućih antitijela pomoću RFFIT (*Rapid Fluorescent Focus Inhibition test*) metode)) mora se provoditi svakih 6 mjeseci kod osoba kontinuirano izloženih riziku, svake 2 do 3 godine nakon docjepljivanja, te u prvoj i petoj godini kod osoba povremeno izloženih riziku od infekcije rabijesom, ovisno o procjeni izloženosti.

Kada se radi o imunosuprimiranim osobama ova kontrola se može provesti 2 do 4 tjedna nakon cijepljenja.

Ukoliko rezultati kontrole pokazuju titar protutijela $<0,5$ IU/ml, opravdano je docjepljivanje, odnosno primjena dodatne doze u imunosuprimiranih osoba.

Kod primarne imunizacije posebno rano rođenih prematurusa (≤ 28 tjedana trudnoće), a posebno u djece s nezrelošću dišnog sustava u anamnezi, treba uzeti u obzir potencijalni rizik od apneje i potrebu za praćenjem respiratorne funkcije tijekom 48 do 72 sata. S obzirom da je u toj skupini male djece korist od cijepljenja visoka, cijepljenje ne treba odgađati ili im ga uskratiti.

Posebna upozorenja

Cjepivo primijeniti s oprezom u djece s prepoznatom preosjetljivošću na neomicin (u cjepivu prisutan u tragovima).

4.5. INTERAKCIJE S DRUGIM LIJEKOVIMA I DRUGI OBLICI INTERAKCIJA

Kortikosteroidi i imunosupresivna terapija mogu utjecati na proizvodnju antitijela i cijepljenje može biti neuspješno; stoga se savjetuje kontrolirati neutralizirajuća antitijela 2 do 4 tjedna nakon posljednjeg cijepljenja (*Vidjeti poglavlje 4.4 Posebna upozorenja i posebne mjere opreza pri uporabi*).

Ukoliko se imunoglobulini primjenjuju sa cjepivom protiv bjesnoće (*Vidjeti poglavlje 4.2 Doziranje i način primjene*), ne smiju se primijeniti u istoj štrcaljki ili injicirati na isto mjesto. Ukoliko je moguće, cjepivo se treba injicirati u suprotnu stranu od mjesta primjene imunoglobulina.

4.6. TRUDNOĆA I DOJENJE

S cjepivom nisu rađene studije teratogenosti na životinjama.

S obzirom da nema dovoljno podataka iz ispitivanja na ljudima, preekspozicijsko cijepljenje treba odgoditi do završetka trudnoće ili dojenja.

Odluka o cijepljenju osoba s visokim rizikom izloženosti infekciji treba se bazirati na procjeni mogućih koristi ili rizika.

S obzirom na ozbiljnost oboljenja, trudnoća nije kontraindikacija za postekspozicijsko cijepljenje.

4.7. UTJECAJ NA SPOSOBNOST UPRAVLJANJA VOZILIMA I RADA NA STROJEVIMA

Nije dokumentirano.

4.8. NUSPOJAVE

- Lokalne, benigne reakcije: bol, eritem, edem, svrbež i induracija na mjestu primjene cjepiva
- Sistemske reakcije: umjerena vrućica, drhtavost, slabost, astenija, glavobolja, vrtoglavica, parestezija, bol u zglobovima, gastrointestinalni poremećaji (mučnina, abdominalan bol), alergijske reakcije na koži (urtikarija, osip, svrbež, edem).
- Posebice, prilikom ponovne primjene cjepiva može se pojaviti trenutna (unutar 24 sata) ili odgođena (1.-2. tjedana) reakcija preosjetljivosti koja može ukazivati na serumsku bolest i uključivati osip, svrbež, urtikariju, dispneju, angioedem i bol u zglobovima. Ovi simptomi su obično benigni i povlače se za 2-4 dana.
- Iznimno, prijavljivani su slučajevi neuropatije, iako, njihova uzročna povezanost s cjepivom nije utvrđena.

Podaci o posebnim populacijama

Apneja u posebno rano rođenih prematurusa (≤ 28 tjedana trudnoće). (Vidi poglavlje 4.4.)

4.9. PREDOZIRANJE

Nije dokumentirano.

5. FARMAKOLOŠKA SVOJSTVA

5.1. FARMAKODINAMIČKA SVOJSTVA

Farmakoterapijska skupina: Pripravci za liječenje sustavnih virusnih infekcija – Cjepiva (virusna) - Cjepivo protiv rabijesa

ATK oznaka: J07 BG 01

Inaktivirano cjepivo za prevenciju rabijesa kod osoba izloženih riziku od moguće infekcije i za terapiju kod potvrđene ili sumnje na infekciju rabijesom.

Razina antitijela u serumu $\geq 0,5$ IU/ml, koju WHO smatra zaštitnom, postiže se nakon primjene 3 doze cjepiva na dane D0, D7 i D28 (ili D21). Ovaj imunitet se mora održavati docjepljivanjem nakon godinu dana (1. doza docjepljivanja) i slijedećim booster dozama svakih 5 godina.

5.2. FARMAKOKINETIČKA SVOJSTVA

Nije primjenjivo.

5.3. NEKLINIČKI PODACI O SIGURNOSTI PRIMJENE

Nije primjenjivo.

6. FARMACEUTSKI PODACI

6.1. Popis pomoćnih tvari

Prašak:

otopina ljudskog albumina
neomicin

Otapalo:

voda za injekcije

6.2. Inkompatibilnosti

Zbog nedostatka ispitivanja kompatibilnosti, ovo cjepivo se ne smije miješati s drugim lijekovima.

6.3. Rok valjanosti

36 mjeseci.

Rekonstituirano cjepivo treba odmah primijeniti.

6.4. Posebne mjere pri čuvanju lijeka

Čuvati u hladnjaku (2°C – 8°C).

Ne smije se zamrzavati.

6.5. Vrsta i sadržaj unutarnjeg pakovanja (spremnika)

Prašak u bočici (staklo tip I) s čepom (klorobutil) i flip-off zatvaračem (polipropilen/aluminij).

1 ml otapala u napunjenoj štrcaljki (staklo tip I) s čepom klipa (bromoklorobutil ili bromobutil ili klorobutil) i pričvršćenom iglom sa zaštitom.

Veličina pakovanja od 1.

6.6. Upute za uporabu i rukovanje i posebne mjere za uklanjanje neiskorištenog lijeka ili otpadnih materijala koji potječu od lijeka

Cjepivo treba vizualno pregledati prije i nakon rekonstitucije na prisutnost stranih čestica i/ili odstupanje od propisanog izgleda.

Cjepivo se ne smije koristiti ukoliko je došlo do promjene propisanog izgleda.

Prije rekonstitucije, prašak je ružičasto bež do narančasto žute boje, a otapalo je bistra i bezbojna otopina.

Rekonstituirano cjepivo je bistro ili blago opalescentno, crveno do grimizno-crveno bez vidljivih čestica u suspenziji.

Rekonstitucija cjepiva:

Priloženo otapalo treba polako uštrcati u bočicu s praškom i bočicu pažljivo tresti dok se sadržaj potpuno ne otopi. Navući suspenziju u štrcaljku.

Rekonstituirano cjepivo mora se odmah primijeniti, a štrcaljku nakon upotrebe odmah propisno zbrinuti.

Sav neiskorišten lijek ili otpadni materijal valja zbrinuti sukladno propisima za zbrinjavanje opasnog medicinskog otpada.

7. IME I ADRESA NOSITELJA ODOBRENJA ZA STAVLJANJE GOTOVOG LIJEKA U PROMET

MEDOKA d.o.o.
Medvedgradska 43
10 000 Zagreb
HRVATSKA

8. KLASA RJEŠENJA O ODOBRENJU ZA STAVLJANJE GOTOVOG LIJEKA U PROMET
UP/I-530-09/07-02/75

**9. DATUM PRVOG ODOBRENJA ZA STAVLJANJE GOTOVOG LIJEKA U PROMET /
DATUM OBNOVE ODOBRENJA ZA STAVLJANJE GOTOVOG LIJEKA U PROMET**

18. ožujak 1996. / 11. srpanj 2008.

10. DATUM REVIZIJE SAŽETKA OPISA SVOJSTVA LIJEKA
Travanj 2012.